

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۰۸ دسمبر ۲۰۲۲

داکتر نوراحمد خالدی

د افغانستان اوسنی وضعیت او د ملی دیالوگ ضرورت!

پېژندنه

په تېر یوه نیمه کال کې د طالبانو د واکمنی پر مهال د افغانستان اقتصادي وضعیت خورا خراب شوی، کورني تولیدات کم شوي، سلگونه زره کسان بي کاره شوي، د بيو شاخص لوړ شوی، او د بلی خوا د خلکو عایدات کم شوی، د خلکو خوراكي خونديتوب له منځه تللی چه په نتیجه کی د هیواد نیمایي نفوس په فقر او قحطی کې دی.. سربره په دا په افغانستان کې د طالبانو په واکمنی د شرعي احکامو د ناقص، غیر منطقي، عامیانه او غیر عقلانی تعبیرونو له مخې د خلکو مدني حقونه په ځانگړي توگه د هیواد نیمایي نفوس، یعنی بنځی او نجونی د کار او زده کړې له حق څخه بي برخې کړي. دا سیاستونه په عملي ډول د طالبان واکمنی له مشروعیت څخه بي برخې کړي دي.

اسلامی امارت د یو متمدنی حکومت په شان د ملی مسایلو په مقابل واحد دریخ او کرنلاره نلری. کوم اساسی قانون موجود ندی او نور مدنی قوانین بی سرنوشته پاتی دی. مملکت په فرمانونو اداره کیږی او د طالبانو یو تعداد واکمن وزیران جاهلانه فرمانونه صادروي. یو یی په تیر شلو کلنو د معارف او عالی تحصیلاتو فارغان ته چی د هیواد مسلکی کدرونه دی کنځاوی کوی او هغوی بی فایده بولی، بل یی د علم زده کړه «مباح» بولی، بل یی د بنځو تعلیم فحشاً تعریفوی او دعالی تحصیلاتو وزیر یی علمی درجی د ماینونو د چاودلو د تعداد په شمیر تعینوی! په اوسنی عصر کی بی قانونه حکومتکول د منلو وړ ندی.

په پایله کې د هیواد په سلگونو زره ملي سرمایه له هېواده وتبندېدل او ډېر شمېر یی په هېواد بیکاره او بی روزگار ژوند کوی. د بېکاری، د اقتصاد نشتوالی او د عوایدو کمښت د افغانستان خلک سخت مات شوي او ویجاړ شوي او دا پروسه ورځ په ورځ ژوره کیږي.

پر دې سربره د رژیم پر وړاندې د خلکو د نا رضایتی او مقاومت امکان له تصور څخه لرې نه دی. همدا اوس د هېواد له گوټ گوټ څخه د وسله والو نښتو خبرونه اورېدل کېږي. ترهگریز فعالیتونه یو ځل بیا امنیت ته گواښ پېښوي او د قومي او مذهبي اقلیتونو په ځانگړي ډول هزاره گان، هندوان او سکهان، د طریقت او تصوف د خلکو په نښه کولو سره بنسټیز تعصب ته لمن وهي او د ملي وېش له خطر سره مخ کوي.

په افغانستان کې ترهگریز بریدونه دوام لري، چې طالبان یی د مخنیوي توان نه لري. په کابل کې د القاعدې د مشر ایمن الظواهرې وژل کېدل له دغې نړیوالې تروریستي ډلې سره د طالبانو د همکاری د دوام ښودنه کوي. بلخوا پاکستان هم په افغانستان کې د ترهگرو ډلو د ځینو مشرانو شتون تایید کړی دی. په افغانستان کې د هند ضد، چین ضد، تاجکستان ضد، ازبکستان ضد، روس ضد او حتی د پاکستان ضد ترهگرو ډلو شتون د نیابتي جگړو د دوام او زموږ د خلکو د ژوند شرایط لا خرابوي. د طالبانو تحریک د خپل ماهیت او ایډیالوژیکي محدودیتونو له امله نه یوازي دا چې په سیمه کې د تروریزم او تروریستي فعالیتونو د پراختیا مخه نه شي نیولی، بلکې د سیمې د حکومتونو د سیاسي ثبات لپاره هم جدي گواښ گڼل کیږی.

اوسنی کرکېچن حالت سیمه ییزو سیالانو او هغو هېوادونو ته فرصت ورکوي چې په سیمه کې د خپلو ستراتیژیکو موخو د ترلاسه کولو لپاره د اسلامی امارت له بی کفایتی گټه پورته کړي او د بلي نیابتي جگړې خطر لا هم په جدی ډول موجود دی.

د اوسني حالت دوام به د افغان ملت راتلونکی له جدي خطر سره مخ کړي او د معاصر تمدن د جریان د شاته کیدو، اقتصادي، تخنیکي، ټولنيز، سياسي، فرهنگي وروسته پاتي والي او له نړیوالې ټولني څخه د انزوا کیدو له خطر سره به مخ شي.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولی

برسیره پر دا اوسنیو نامناسبو شرایطو د افغانانو د ملي حاکمیت، ځمکنی بشپړتیا او ملي یووالي پر ضد عناصرو او جریانونو ته دا فرصت ورکړی، چې د هېواد د وېش لپاره ډېر بیرغونه او غوښتنې پورته کړي او زموږ د هېواد بنسټونه یې له جدي گواښ سره مخ کړي دي.

د ملي دیا لوگ ضرورت!

افغانستان د خلکو د اوسني سياسي، ټولنيز، اقتصادي او کلتوري وضعیت او د طالبانو د اسلامي امارت د رژیم د نړیوالو د نه پیژندلو له امله، افغان سياسي فعالانو څو ایتلافونه، اتحادونه او محاذونه جوړ کړي دي. خو ښکاره ده چې هیڅ بنسټ او ایتلاف په یوازې توگه نشي کولای افغانستان او زموږ خلک له اوسني حالت څخه وژغوري. د سياسي فعالانو تر منځ د همغږۍ د نشتوالي په دوام سره به په افغانستان کې د رجعت غوښتونکو، استبدادي واکمنی ژوند اوږد شي.

په دې تاریخي پړاو کې دا د افغانستان د ټولو بنسټونو، ایتلافونو، متحدینو او سياسي فعالانو اساسي، مهمه او جدي دنده ده چې په یوه ملي ایتلاف کې سره متحد شي، ترڅو د پرمختگ د موخو په مرکز کې د یوه مشترک ادرس او مرکز په جوړولو سره افغانستان وژغوري. ارزښتونه او گډې گټې، د افغان ولس د گټو دفاع او په ورته وخت کې د نړیوالې ټولني لپاره د ښه او سالم شریک په توگه او د اسلامي امارت پر وړاندې د افغان ملت د ټولو طبقو د افکارو د انعکاس لپاره یوه مرجع وگرځی. نن ورځ زموږ اساسي دنده دا ده چې د ملي شخصیتونو، بنسټونو، ایتلافونو، گوندونو او اتحادونو یوه پراخه جبهه جوړه کړو، تر یوې چترې لاندې خپل فعالیتونه په ملي او نړیواله کچه همغږي کړو، که نه نو دا نوښت، څنگه چې دتوماس وست او عبدالله او نور پخوانی مفسدینو د تماسونو نه معلومیږي، پخوانی معامله گر په لاس ونیسی او د څو حکومتی څوکیو او امتیازاتو په بدل لکه پخوا په شان د هېواد له برخلیک سره بیا هم سوداگري وکړي.

طالبان باید ومني چې د ملایانو اوسنی بی قانونه انحصاری امارت اسلامي د افغانستان خلک او جامعه جهانی ته د منلو وړ نده. د افغانستان ښځی چې د هېواد نیمایي نفوس دی په جامعه کې د شمولیت حق لری. طالبان باید ومني چې د شرعي احکامو د ناقص، غیر منطقي، عامیانه او غیر عقلانی تعبیرونو له مخې حکومتکول د ټولنیز او د خلکو د اوسنی عصر ضرورتونه نه ترسره کیږی. هېواد اساسی قانون او نورو مدنی قوانینو ته ضرورت لری چې د خلکو د نمایندگانو لخوا تصویب شوی وی. افغانستان څو قومي او څو ژبه ییز هېواد دی چې ملی هویت جوړوی. دا هویت باید په اساسی قانون کې د اتباعو مدني، ټولنيز، سياسي حقوق او مکلفیتونه په تعریف کې انعکاس ومومي. د هېواد د ستونزې د ماهیت او په تېره بیا د سیمې هېوادونو او زبرځواکونو د استخباراتي کړیو د ښکېلتیا په پام کې نیولو سره، د افغانستان د کرکېچ د هواري لپاره د افغان سياسي ډلو ترمنځ هر ډول ایتلاف باید له نړیوالې همکاری برخمن وي. له اوسنیو ناخوالو څخه د افغانستان ژغورل نه یوازې د افغان ملت او رون اندو دنده ده، بلکې د نړیوالې ټولني مسوولیت هم دی.

په عین وخت کې دا په طالبانو پورې اړه لري چې په افغانستان کې د ملي یووالی تامین، د خلکو مدنی او سیاسی حقوقو ضمانت، د افغانستان پ پرمختگ کې د نارینه او ښځو د برخه نیولو امکانات برابرول، د بهرنیو لاسوهنو لپاره د زمیڼو د رامنځته کیدو مخه ونیسي، د استخباراتي نیابتي جگړو د رامنځ ته کیدو او دوام مخه ونیسي او د بېلتون غوښتونکو د زمینی د رامنځ ته کیدو د مخنیوي لپاره له نورو سياسي او مدني ډلو سره د تفاهم یوه ملي پروسه چې مونږ یې دلته «ملي دیا لوگ» پروسه (National Discourse) یادوو ترسره کړي.

د ملي دیا لوگ موخې؟

- په حکومت کې د ټولني د مختلفو طبقو د دیموکراتیک گډون تضمین کول؛
- د هېواد د ملي یووالي او ځمکنی بشپړتیا ساتل؛
- د اساسي قانون او مدني قوانینو حاکمیت ته راستنیدل؛
- د اوسني بدمرغه حالت څخه د وطن ژغورل او د خرابیدو د خطر مخنیوی؛
- د خلکو د مدني حقونو تامین او ضمانت؛
- د هېواد ښځو او نارینه وو ته بیا د زده کړې، مطالعې او کار زمینی برابرول؛
- د جنسیتي توپیر پای ته رسول؛
- نړیوالې ټولني ته د افغانستان راستنیدل؛ او
- له قومي او ژبني تفرقي سره چې د دولتی نظام کمزوری مقابله کول او د بېلتون غوښتونکو دسیسو پر وړاندې مبارزه کول..

د پاڼو شمیره: له 2 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پاروالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

ملی دیالوگ څنگه پر مخ بوزو؟

د جگړې لاره زموږ لاره نه ده یوازې په بین الافغاني مذاکراتو او سیاسي مذاکراتو سره بحران ته د پای ټکی کېښودل کېدای شي او د هر اړخیزې حکومتولۍ په رامنځته کولو کې د هر چا ونډه به مور عدالت ته نږدې کړي. **ملی دیالوگ دوه لاری لری:**

1. لومړی لاره د افغانستان سیاسي فعالینو، خلک او د نړیوالې ټولني پام د امریکا او طالبانو ترمنځ د فیروړی 2020 د دوحې تړون د پروسې تکمیلول دی. که څه هم د دوحې تړون په حقیقت کې د افغانستان د اسلامي جمهوریت د حکومت د کمزورتیا او د طالبانو د بریا لامل شو، خو دغه تړونونه د ملګرو ملتونو د امنیت شورا له خوا تصویب شول او لا هم له طالبانو سره د نړیوالې ټولني د اړیکو قانوني چوکاټ جوړوی. په داسې حال کې چې امریکا او متحدینو یې د دوحې د ژمنو له مخې له افغانستانه خپل ځواکونه ایستلي، خو طالبانو تر اوسه له ترهګرۍ سره د مبارزې او د بین الافغاني خبرو له لارې د افغانستان لپاره د سیاسي حل لارې موندلو په برخه کې خپلې ژمنې نه دي عملي کړي. د طالبانو او د افغانانو د رښتیني استازو ترمنځ د خبرو اترو له لارې سیاسي جوړجاړي ته لاره هواروي. دا پروسه نیمګړې پاتې ده او باید دا پروسه بیا راژوندی شي..

د دوحې د موافقې له مخې، طالبان ژمن دي چې "د افغانستان د راتلونکي سیاسي لارې نقشې په اړه د توافق لپاره" له افغان خواوو سره بین الافغاني مذاکرات وکړي. د دغو ژمنو د عملي کولو اړتیا، په ځانګړې توګه د افغانستان د راتلونکي سیاسي نقشې په اړه له افغان ګوندونو سره د توافق اړتیا لا هم پاتې ده. د دې توافقاتو پر وړاندې د خپلو ژمنو په عملي کولو کې د طالبانو پر مراعات ټینګار باید له طالبانو سره د نړیوالې ټولني او افغان سیاسي فعالانو د اړیکو لپاره قانوني چوکاټ جوړ کړي.

دا په طالبانو او نړیواله ټولنه پورې اړه لري چې دغو ژمنو او قانوني اسنادو ته راوګرځي او په افغانستان کې د کرکېچ او تراژیدۍ د ژورېدو مخه ونیسي او افغانستان د نړۍ لپاره د تروریزم او خطر په ځاله بدل نه شي. په اوسنیو حالاتو کې هغه سیاسي فعالان چې د خلکو په رښتیني استازیتوب کولای شي، نه د تېر حکومت فاسد جهادي مشران او واکمنان، باید په دغو خبرو اترو «ملی دیالوگ» کې برخه واخلي.

د ملګرو ملتونو په منځګړیتوب د «افغان لوري» او طالبانو ترمنځ د خبرو موخه د ۲۰۲۰ کال د دوحې له تړون سره سم د افغانستان د راتلونکي لپاره یوې سیاسي لارې نقشې ته رسېدل دي. د دې پلان وروستی موخه به په افغانستان کې د سیاسي ثبات او دایمي سوله او د قانون حاکمیت وي.

د بین الافغاني مذاکراتو په پایله کې باید د دوو کلونو لپاره د یوه موقت حکومت د جوړېدو په اړه یوه توافق ته ورسېږي چې مشخص کارونه یې د طالبانو د وړ غړو په ګډون د ټولو بنسټیزو خواوو له خوا شریک شي. د دغه حکومت جوړېدل په افغانستان کې د تېر حکومت له استعفا سره یوځای کېدلی شي. د موقت حکومت دنده دا ده چې د یوه کمیسیون له خوا چې د دولت جوړونې له کارپوهانو، تاریخ پوهانو او وکیلانو څخه جوړه وي، د اساسي قانون مسوده جوړه کړي. همدارنګه د موقت حکومت دنده به د الکترونيکي تذکرو په بشپړه توګه وپېشل، ملي ټاکنې تر سره کول او د نوي اساسي قانون د تصویب لپاره د اساسي قانون د لویې جرګې د استازو د ټاکلو په موخه ترسره کېږي.

په ورته وخت کې ګوندونه، بېلابېل سازمانونه او مدني ټولني به د افغانستان د اساسي قانون په اړه خپل وړاندیزونه د اساسي قانون د بیاکتنې کمیسیون ته وړاندې کړي او د اساسي قانون د لویې جرګې د جوړېدو په موخه به په ملي ټاکنو کې برخه واخلي.

پورتني پلان د تحقق لپاره که د طالبانو تحریک همکاري ته زړه نه ښه کوي، نړیواله ټولنه او افغان ملت باید لاسونه سره یو کړي او لازمه همغږي او ګډې هلې ځلې وکړي چې افغان ملت د خپل برخلیک واکمن شي. د افغانستان ملت نه غواړي چې افغانستان د انسانیت د دښمنانو په لاس د وحشت او دهشت په ځاله بدل شي. په دې هدف کې نړۍ مکلفه ده چې د خپل امنیت لپاره مرسته وکړي.

د «ملی دیالوگ» جوړول دوهمه لار داده چې طالبانو د ملګرو ملتونو په نظارت د یوې لویې جرګې د جوړېدو پروګرام طرح او عملي کي چې د هیواد د پاره یو نوی اساسي قانون تصویب کړی. یعنی د موقت حکومت نه پرته د یوه کمیسیون له خوا چې د دولت جوړونې له کارپوهانو، سیاسي څیړی، تاریخ پوهانو او حقوق پوهانو څخه جوړه وي، د اساسي قانون مسوده جوړه کړي. همدارنګه د الکترونيکي تذکرو په بشپړه توګه وپېشل تکمیل شي، ملي ټاکنې د اساسي قانون د لویې جرګې د استازو د ټاکلو په موخه ترسره کړي. د لویې جرګې غړي د هرې ولسوالۍ او هرې ښارې سیمې د خلکو په مستقیمو رایو ټاکل کېږي او د بهر میشتو افغانانو استازي پکې ګډون کوی.

په اساسي قانون کی د نوی نظام ارزښتونه او اساسات

- په افغانستان کی د شرعي احکامو پیروي د ژوند د طریقي او رواجونو په توگه د خلکو د دنیا او آخرت له مکلفیتونو څخه ده؛
- د افغانستان دولت د اساسي قانون، او نورو مدني قوانینو پر اساس اداره کیږی؛
- هیڅ قانون د اسلام د دین په مغایرت نه نافذیږی؛
- په افغانستان کی ملي حاکمیت په ملت پورې اړه لري چی د انتخاباتو له لاری د ولسمشر، د ملی شورا او د ناحیې، ولسوالی او ولایتي شوراگانو او د لویې جرگی داستازی د ټاکرو په پروسو عملی بڼه اخلی؛
- د نظام بڼه او ماهیت، د ریاستی متمرکز او یا د صدارتی غیر متمرکز سیستمونه، او یا د دواړو ترکیب، د اساسي قانون لخوا ټاکل کیږی؛
- د افغانستان ملت له ټولو هغو کسانو څخه دی چی د افغانستان تابعیت لري . د افغانستان ملت له پښتون، تاجک، هزاره، ازبک، ترکمن، بلوڅ، پشه یی، نورستاني، اماق، عرب، قرغزي، قزلباش، گوجر، براهوي او نورو قومونو څخه جوړ دی. د افغان کلمه د افغان ملت پر هر غړي اطلاق کیږي.
- د ولسوالیو، ښاري سیمو او ولایتونو په کچه خلک حق لري چی محلي شوراگانې وټاکي او د دې واحدونو د دولتي ادارې مشري وکړي، ترڅو خلکو ته د لا ښه خدمتونو د وړاندې ضمانت وشي. په عین وخت کی کولو لپاره د لازمو تشکیلاتو په موجودیت کی د مرکزي حکومت لخوا ملي یووالي او ځمکنی بشپړتیا. ضمانت ډاډ ترلاسه شي..
- د افغانستان په نوی اساسي قانون کی دولت د اجرائیه، مقننه او قضاییه ثلاثه مستقل قواو نه جوړیږی؛
- ملي شورا د اساسي قانون له حکمونو سره سم ولسمشر، د حکومت غړي او د حکومت پالیسی تصویب کوي؛
- د مرکزي حکومت او محلي حکومتونو اداري ارگانونه مسلکي، غیر سیاسي غیر حزبی او بی طرفه دي او د ملکي خدمتونو د قانون له مخي دولت او خلکو ته خدمت کوي.
- په قانون کی د اتباعو مدني، ټولنیز، سیاسي او حقوق او مکلفیتونه پرته کوم لري تبعیض تسجیل کیږي

د پاڼو شمیره: له 4 تر 4